

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

EN ПОРΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΜΑΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχαῖνοι εἰδήσεις.

Ἐκ Πόρων.

Μετὰ τὴν κυρίευσιν τῶν περὶ τὸν Πειραιᾶ Δέσεων,
καὶ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἀφ' ἑνὸς
μὲν μέρους τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπρυχώρουσιν εἰς
τὴν πεδιάδα κατὰ τὸν ἐλαιῶνα διὰ μικρῶν, ἀλλ' ὁ-
λοκλείστων χαρακωμάτων ὥστε ἐπλησίασαν εἰς τὴν
γραμμὴν τοῦ ἐλαιῶνος ἐντὸς βολῆς τουφεκίου· ἀφ' ἑ-
τέρου δὲ ἀπεφασίσθη, μέρος τῶν αὐτῶν στρατευμάτων,
ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας, νὰ ἐπιβιθασθῶσιν ἀπὸ τῆς
Μονυχίας διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ν' ἀποβι-
θασθῶσιν ἐκεῖθεν τῶν τριῶν πύργων παρὰ τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, διὰ νὰ πρυχώρῃσιν πρὸς
τὴν ἀκρόπολιν ὅπισθεν τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Φι-
λιππίου ὀχυρωμάτων τοῦ ἰχθυῦ, καὶ ν' ἀνοιξῶσι
τὴν κοινωσίαν πρὸς τὸ φρούριον, κατὰ τὰς ἀπολεῖν σκο-
πεύοντες, ἢ νὰ φυλάξωσι τὴν γραμμὴν τῆς κοινωίας, ἔαν
αὐτὸ ᾗτον δυνατόν, καὶ ἐπομένως νὰ λύσωσι διόλου
τὴν πόλιν, ἢ νὰ ἀνοιξῶσι μόνον τὴν ὁδὸν εἰς τὰς

γυναῖκας, τὰ παῖδιά, τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ πληγυ-
 νους, νὰ ἀλλάξωσι μέρος τῆς φρουρᾶς, ἢ ὅλην, τὴν
 ἐμβάσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου ὅσας τριῶν δυηθῶσι.
 καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν εἰς τὸ παράλιον, διὰ νὰ
 ἐπιβ.βασθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα. Ἐν ᾧ δὲ ἐγένετο αὐτὸ
 τὸ κίνημα, τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ σώματα ἐμελλόν νὰ
 κινηθῶσι διὰ τοῦ ελαιῶνος, καὶ περιβαίνοντα κατὰ τὴν
 πόλιν νὰ ἐλκύσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ
 διαϊρέσωσι τὴν δύναμίν του, διὰ νὰ μὴν ἐπιπέσῃ ὅλη
 κατὰ τῶν ἀποστάσεων σωμάτων.

Ἡ προετοιμασία τῶν ἀναγκαίων ἀνέβαλε τὴν ἐκ-
τέλεσιν τοῦ σχεδίου μέχρι τῆς παρασκευῆς, καὶ τοῦ
Ἀπριλίου, καθ' ἣν ἡμέραν, ἐπειδὴ ὅλα ἦσαν ἑτοι-
μα, τὰ εἰς ἀπόδασιν διωρισμένα σώματα ἄρῃσαν τὰς
δέσεις τῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐστάλησαν ἀντ' αὐτῶν ἄλλα,
καὶ συνήχθησαν περὶ τὴν Μουνυχίαν, διὰ τὰ ἐπιβῆ-
σιν εἰς τὰ πλοῖα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ
τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἠκολούθησε, κατὰ δυστυχίαν, ἡ
ἀψιμαχία πρῶτον, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ μάχη, κατὰ
τὴν ὁποίαν ἐπληγώθη θανατηφόρως ὁ στρατηγὸς Κα-
ραϊσκάκης. (Ὅραί περὶ τούτου τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀρ-
χιστρατήγου, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν Ἀριθ. 48.)
Τὰ περὶ τὴν Μουνυχίαν σώματα, ἀκούοντα τὸν πυ-
ριδολισμὸν, ἐκινήθησαν εἰς βοήθειαν τῶν ἡμετέρων,
καὶ πολλὰ αὐτῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ὥστε
καὶ ἐπληγώθησαν ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων τινές. Ἐπει-
δὴ δὲ ἡ μάχη διελύθη περὶ τὴν ἑσπέραν, διὰ τὸν
κίνδυνον τοῦ θανάτου τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ διὰ
τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῇ προσωρινῶς καὶ ἄλλος
ἀντ' αὐτοῦ, διὰ τὰ ὁδηγήσῃ τὸ σύγχρονον διὰ τοῦ ἐλαιῶ-
νος κίνημα, ἀνεβλήθη τὸ ἔργον εἰς τὴν ἀκόλευθιν νύκτα.

Τὴν γὰρ τοῦ μηνὸς τὰ εἰς ἀπόδασιν διωρισμένα σώματα διημέρευσαν περὶ τὴν Μουνυχίαν, καὶ μετὰ τὴν ὀσίν τοῦ ἡλίου ἔκαμαν ἀρχὴν νὰ ἐπιβῇ εἰς τὰ διωρισμένα πλοῖα. Ἡ ἐπίδασις ἐτελείωσεν μετὰ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτὸς. Μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔρριψαν τὰς ἀγκύρας τὰ πλεῖστα ἀντικρυ τῆς μερῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἀμέσως ἀρχίστην ἡ ἀπόδασις, ἡ ὁποία παρετάθη μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Τὰ διωρισμένα νὰ προχωρήσωσι σώματα (καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν τὰ τῶν

80

88

100

287

397

Σουλιωτῶν, τὸ τῶν Κρητῶν, τὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὀλίγων τακτικῶν) ἐκίνησαν ἀμέσως, καὶ μετὰ μί-
ωραν καὶ τέταρτον ἔφθασαν εἰς τὰ ὑπὸ τὸν λόφον
τοῦ Φιλοπάππου ὑψώματα μέχρι βολῆς τουφεκίου τῶν
ἐχθρικῶν χαρακωμάτων, καὶ τοσούτον πλησίον τῶν τει-
χῶν τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε εἰ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς
αἰρούντες ἡσπάζοντο μεγαλοφώνως τοὺς ἔξω συναδελ-
φούς καὶ συστρατιώτας τῶν, ἐνασχολουμένους εἰς τὸ
ὀχυρωθῆσιν ἐπὶ τῆς Δέσεως τῶν, ἡ ὁποία ἦτον
προσβατὴ, καὶ τῶσφ περισσότερον ἐπικίνδυνος, καθ'
ὅσον, ἐκτὸς τοῦ πεζικοῦ, πολυάριθμον ἱππικὸν τοῦ ἐχ-
θροῦ συνέρρει πανταχόθεν, καὶ συνεστιχίζετο προέτοι-
μαζόμενον εἰς προσβολήν.

Τὰ λοιπὰ σώματα ὀχυρώθησαν ἐκ τοῦ προχείρου,
ὥς ἐδυνήθησαν, εἰς διαφοροὺς Δέσεις ὡς εἰς κλί-
μακα κειμένας, μέχρι τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας, ὅπου
ἔγινεν ἡ ἀπόδασις. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐπρόσμενε βέβαια
τὸ τοῦ μὲν τοῦτο κίνημα τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον
ἤθελε λάβει τὴν ἐπιθυμητὴν ἐκδασιν, ἐὰν τὰ προχα-
ρήσαντα σώματα εἶχον περισσότερον καιρὸν, διὰ νὰ
ὀχυρωθῶσιν εἰς τὰς Δέσεις τῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπό-
δασις ἐτελείωσε μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ὁ ἐχ-
θρὸς, ἰδὼν τὸ κίνημα, ἔλαβε καιρὸν νὰ συνάξῃ ἀμέσως
ὅλας τὰς δυνάμεις, καὶ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν
Ἑλλήνων, αὐτῶν, καὶ κεκμηκότων ἐκ τῆς ἐργασίας
εἰς παρασκευὴν τῶν εἰσέτι ἀτελῶν ὀχυρωμάτων τῶν.
Ἡ ἱππικὴ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ ἐσυμπωσάτο εἰς δύο
χιδιάδας σχεδόν, τὸ πλεῖστον μέρος δελίδων, καὶ ἄλ-
λων ἐκλεκτῶν ἱππέων, πρᾶγμα τῶσφ ἀνέλπιστον, ὅσον
εἰς ὅλας τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης συμπλοκάς
τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἐφάνη ἀσθενές, καὶ ὀλιγάριθ-
μον. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς
μάχης ὁ Κιουταχῆς ἔλαβε πολυάριθμον βοήθειαν ἱπ-
πικοῦ ἐξ Εὐρίππου καὶ Ζητουνίου, καὶ ὅτι καὶ ὁ Κα-
ρυστινὸς Ὁμέρ-πασσας εὐρέθη εἰς αὐτὴν τὴν μάχην·
τὸ δὲ πεζικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἱσαριθμεῖτο σχεδὸν πρὸς τὴν
ἀποδᾶσαν δύναμιν τῶν Ἑλλήνων.

Περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς ἡμέρας ὁ ἐχθρὸς ἀρχι-
σε νὰ πυροβολῇ διὰ κανονίων τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν
Ἑλληνικῶν χαρακωμάτων, ἀντιπυροβολούμενος ἀπὸ δύο
μόνον μικρῶν κανονίων, τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ τακτικόν.
Τὸ πεζικὸν τοῦ συνήχθη ὅλον ἐντὸς μιᾶς χαράδρας κά-
τωθεν τῶν μικρῶν ὑψωμάτων τῆς πρώτης γραμμῆς τῶν
ἡμετέρων, ἐν ᾧ τὸ ἱππικὸν τοῦ ἵστατο πρὸς τὰ ἀρι-
στερὰ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, καὶ μέρος ἐκινεῖτο πρὸς τὰ
λοιπὰ χαρακώματα. Δις ὁρμήσας ἀπεκρούσθη ὁ ἐχ-
θρὸς μετ' ἰκανῆς ζημίας· ἀλλὰ περὶ τὴν τρίτην ὥ-
ραν ἐπάτησεν ἐξ ἐφ' ὅπου τὴν γραμμὴν αἱ Ἑλληνες ἐ-
πολέμησαν ὡς λέοντες χωρὶς νὰ ὑποχωρήσωσιν· ἀντι-
παλαίοντες ὀλίγαι πρὸς πολλοὺς πεζοὺς καὶ ἱππεῖς
ἐφρονέοντο φοιεύοντες. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ σκηνὴ δὲν ἦταν
αὐτατὸν νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ. Ὅλον τὸ σῶμα τῶν
ἐκεῖ εὐρεθέντων ἀνδρείων Σουλιωτῶν, μέγα μέρος τοῦ
τῶν Ἀθηναίων, τὸ ὅλον σχεδὸν τοῦ σώματος τῶν τα-
κτικῶν, καὶ ἰκανὸν μέρος τοῦ τῶν Κρητῶν ἔπεσαν

ἐνδόξως. Ἡ φρικτὴ Δέα τῆς σφαγῆς ἐκλόνησε τοὺς
εἰς τὰ λοιπὰ χαρακώματα σώματα, καὶ χωρὶς νὰ
συλλογισθῶσιν ὅτι ἔτρεχον μεγαλύτερον κίνδυνον φεύ-
γοντες, ἄφησαν τὰ χαρακώματά των, διωκόμενοι καὶ
κατασφαζόμενοι ἀπὸ μεγάλου μέρους τοῦ ἐχθρικοῦ ἱπ-
πικοῦ· ἀλλ' εὐρέθησαν καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν σωμά-
των πολλοὶ ἀνδρείοι, οἱ ἱπποῖοι, ἀντιπαλαίοντες πεζοὶ
πρὸς ἱππεῖς, δὲν ἀπέθνήσκον ἀνεκδίκητοι. Πολλοὶ ἐ-
σώζοντο ἐπὶ τῶν ἱππῶν τῶν ἐχθρῶν, ἀφ' οὗ ἐφόνεον
τοὺς ἐπιδᾶτας τῶν καὶ τότε μόνον ἔπαυσεν ἡ σφα-
γὴ, ὅτε ἔφθασαν ἐπὶ τοῦ τελευταίου παρὰ τὴν θά-
λασσαν λοφιδίου, ὅπου οἱ ἐχθροὶ φοβηθέντες τὸν πυ-
ροβολισμὸν τῶν παραπλεόντων Ἑλληνικῶν πλοίων ἀπα-
σύρθησαν.

Ἡ μάχη διήρκεσε περὶ τὴν μίαν ὥραν, καὶ κατ'
αὐτὴν ἐφρονεῖν ἔπρεπε Ἑλληνες περὶ τοὺς ἑπτακοσίους, με-
ταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ στρατηγοὶ Λάμπρος Βεΐκις,
Ἀθανάσιος Τούσας, Γεώργιος Τσαδέλας, Φῶτος Φω-
τομάρας, καὶ ὁ Ἰωάννης Νοταρᾶς, καὶ πολλοὶ ἀξιωμα-
τικοί, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα Δέλομεν ἐκδώσει εἰς
χωριστὸν κατάλογον, διὰ νὰ μὴν ἀδικήσωμεν τινὸς τῶν
ἀνδρείων τῇ μνήμῃ· μνημονεύομεν δὲ μόνον τὸν γενναῖον
ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀριστὸν πατριώτην
Χ. Ἰγγλέσσην, ὁδηγήσαντα ἐνδόξως τὸ σῶμα τῶν τα-
κτικῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰς τὸν Φαληρέα ἀποδᾶσεως τοῦ.
Οἱ ἐχθροὶ καὶ ζωγριῦντες ἐφόνεον τοὺς Ἑλληνας,
καὶ μόνοι, ὡς βεβαιούμεθα, ἐκ τῶν ζωγρηθέντων σώ-
ζονται αἰχμάλωτοι οἱ στρατηγοὶ Γ. Δράκος Σουλιώτης,
γνωστὸς διὰ τὴν μεγάλην ἀνδρίαν του, καὶ Δ. Καλ-
λέργης, ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν Κρητῶν, ὁ μὲν πρῶ-
τος βαρέως πληγωθείς εἰς τὴν χεῖρα, ὁ δὲ Δ. Καλ-
λέργης λαβὼν τρεῖς πληγὰς. Ἡ δὲ ζημία τῶν ἐχθρῶν,
ἐὰν δὲν ἦναι περισσοτέρα τῆς τῶν ἡμετέρων, ἱσαριθ-
μεῖται ὁμῶς βεβαίως μετ' αὐτῆς.

Ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν μάχην Σουλιωτῶν διεσώθη-
σαν οἱ στρατηγοὶ Κ. Μποῖσαρις, Δ. Ζέρβας καὶ Ν. Ζέρ-
βας, καὶ ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, ἀρχηγὸς τῶν Ἀθηναί-
ων, διακινδυνεύσαντες μεγάλως, καὶ συντελέσαντες μετὰ
τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν λοχαγῶν Παινον
(Payne) καὶ Ὁφέλλωνος (O'Fallon), εἰς τὴν πρὸς τὸ
εσπερας ἐπιδᾶσιν τῶν διασωθέντων στρατευμάτων εἰς
τὰ πλοῖα. Ἐκ δὲ τῶν δώδεκα φιλελλήνων, οἱ ὁποῖοι
συνηκολούθησαν μετὰ τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, καὶ
συνεπολέμησαν ἀνδρείως, τέσσαρες μόνοι ἐσώθησαν. Θέ-
λομεν ἐκδώσει τὰ ὀνόματα καὶ τούτων τῶν εὐλικρινῶς
συναγωνισθέντων, καὶ ἐνδόξως πεσόντων ἀνδρῶν εἰς τὸν
κατάλογον τῶν ἀξιωματικῶν Ἑλλήνων, ἅμα λάβωμεν
τὴν ὁποίαν περιμένομεν ἀκριδῇ αὐτῶν καταγραφὴν.

Τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ Φαληρέα μεῖναντα σώ-
ματα δὲν ἐδυνήθησαν νὰ βάλωσιν εἰς ἔργον τὸ διὰ τῶν
ἐλαττωδῶς κίνημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε συντελέσει μεγάλως
σύρον καὶ τὴν προσοχὴν, καὶ μέγα μέρος τῆς δυνά-
μει τοῦ ἐχθροῦ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Κυρίως αἰτία
τῆς ἀκινήσεως τῶν πρέπει νὰ νομίσωμεν τὴν ἐκ τοῦ
θανάτου τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ κατέχουσαν τὸ μέγα

αὐτοὶ τοῦ στρατεύματος μεγάλην ἀθυμίαν ἄλλως δὲ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατευμάτων τούτων διορισθεὶς στρατηγὸς Κίττος Τσαδέλας, τοῦ ἐπικού και ἡ ἀνδρία, καὶ ἡ στρατηγικὴ ἐμπειρία δειχθήσαν εἰς πολλὰς περιστάσεις, δὲν ἤθελε μείνει ἀκίνησιαν, εἰ δὲν ἐμποδίζετο ἀπὸ εὐλόγων καὶ ἰσχυρῶν αἰτίων.

Τὴν ἑσπέραν τῆς κδ', πρὶν φθάσῃ εἰσέτι εἰς τὸν Φαλῶρα τὰ διασωθέντα στρατεύματα, τὰ περὶ τὸν Πειρίαια, δέλοντα ν' ἀφήσωσι τὰς ἐν τῷ πεδίῳ δέσεις, καὶ συγκεντρωθῶσι, ἔπειτα εἰς ἀταξίαν, καὶ ὀλίγον λείψει ν' ἀφήσωσι καὶ αὐτὴν τὴν ἀξιόλογον τοῦ μοναρχοῦ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος δέσιν· ἀλλὰ συνελθὼν τέλος ἐξύλαξαν καὶ αὐτὴν, καὶ τὴν τοῦ Φαληρέως εἰς τὴν πύρρῳσιν τῶν ὀπείων ἐνασχολήθησαν μετὰ ταῦτα.

Ἡ μάχη αὕτη ἐστάθη ὁμολογουμένως μία τῶν πλεονεκτητικῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας· διότι ὅχι μόνον εἰς ἀμύνειν ἄλλην ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπταετοῦς ἀγῶνος τῶν δὲν ἔπεσε τόσος ἀξιόμνος ἀνδρείων στρατιωτῶν καὶ στρατηγῶν, ἀλλὰ καὶ διαμίας ἐματαιώθησαν τότε πόντοι, τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς ἠλπίζετο ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀνδρείων πεπαιγμένων ἀνδρῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας δὲν ἠμποροῦμεν ἴσως νὰ εἰπώμεν ἄλλο τι καταλληλότερον ἀπὸ τοῦ ἐἶπεν ἄλλοτε ὁ Λυσίας: « Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου, καὶ ζητῶ, καὶ μόνοις τοῦτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες, ἐπεὶ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μῆμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. » — Αἰωνία καὶ ἀθάνατος ἡ μνήμη ὑμῶν, ἀνδρείοι καὶ ἀληθινοὶ υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅσοι ἀξίως τῆς ἀρετῆς τῶν πατέρων ὑμῶν, ἀξίως τῶν μέγροις τοῖς ἀγῶνων ὑμῶν, ἀξίως τῶν ἐλπίδων τῆς πατρίδος, ἐπέσκατε εἰς τὴν κατὰ τὴν κδ' τοῦ Ἀπριλίου μάχην, ἀνδρείως ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν δικαίων, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς!

Μετὰ δὲ τὸ δυστύχημα τῆς κδ' τοῦ Ἀπριλίου ὁ κίνδυνος τῆς ἀκρωτοῦλεως ἐφαίνετο ἐπικείμενος, ἔχει τῶν δυνάμιν τοῦ ἐχθροῦ, ἢ διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ γενῆ πάλιν μετὰ τινὰ καιρὸν νὰ ἀποπέισιν εἰς λύσιν τῆς πολιορκίας, ὅσον διότι κοινῶς ἐνομίζετο, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἤθελον εὐρεθῆ πρὸς τοῦτον τοῦ καιροῦ ἀπερημέναι καὶ αὐτῶν τῶν πρώτων πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ὁ Κύριος Λεβλάγκης, κυβερνήτης τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας Ἡρας (Junon), κινούμενος βέβαια ἀπὸ αἰσθημάτων φιλάνθρωπας ὑπὲρ τῆς φρουρᾶς, ἐπέβαλεν εἰς τὸν Κιουταχὴν τὴν μεσιτείαν του, τὴν ὅταν δεχθεὶς αὐτὸς ἔκαμε τὰς ἀκολουθοῦσας προτάσεις: *

Α'. Ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος φυλάττει τὰ ὅπλα τῆς φρουρᾶς καὶ ἠμπορεῖ ἐπομένως νὰ ἀναχωρήσῃ ἐλευθέρως, φέρων μετ' αὐτοῦ τὰ πράγματά του.

Αἱ προτάσεις αὗται ἐγράφησαν γαλλιστῇ, καὶ μεταφρασθεῖσαι ἐκδίδονται.

Β'. Τὰ στρατεύματα τῆς φρουρᾶς δέλουσιν ἑαλεῖν τὰ ὅπλα, καὶ ἠμποροῦν ἔπειτα νὰ ἀναχωρήσιν ἐλευθέρως, ὅπου δέλῃσιν· οὗτοι δὲ τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς, ὑπὸ τοῦ συνταγάρχου, δέλῃσιν νὰ ἐμδωσιν εἰς ὑπηρεσίαν τῆς αὐτοῦ ἐφημέριος, δέλουσι παραδεχθῆ εἰς τὸ στρατεῦμα τῆς Α. Ἐξ. τοῦ στρατοῦ, πληροφόροι καὶ περιποιημένοι, καθὼς οἱ στρατιῶται τοῦ σώματος, εἰς τὸ ἐπικεῖν ἤθελον ἐμδωθῆ.

Γ'. Οἱ ἵπποι, ἢ πᾶν ἄλλο μέσον μετακινήσεως ἀναγκαῖον εἰς τὴν μετακίνησιν τῶν πληγωμένων ἢ ἀσθενῶν, δέλουν χορηγηθῆ παρὰ τῆς Α. ἐξουχότητος.

Δ'. Ἡ φρουρὰ δέλει ὁδηγηθῆ εἰς τὸ παράλιον κατὰ τὸν τόπον, ὅπου τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐκρίθησαν ἐσχάτως ἀπώδασιν, καὶ δέλουν ἀκολουθήσει ὁδὸν ἥτις αὐτὸς ἀπομακρύνει ἀπὸ τῶν δέσεων τῶν ὑπὸ τοσούτοις στρατευμάτων κατεχομένων.

Ε'. Μία συνοδία ἱππικοῦ, προσδιορισμένη παρὰ τῆς Α. Ἐξ., δέλει ὑποχρεωθῆ εἰς τὸ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ στρατεῦμα ἔως εἰς τὸν τόπον τῆς ἐμβάσεώς του, διὰ νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸ πᾶσαν ἀσφάλειαν.

Ἡ Α. Ἐξουχότης ἐγγυᾶται εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς τῶν τῶν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἐκάστου ἀνδρὸς τῆς φρουρᾶς συμβάσεως.

Ἀρθεὶν πρόσθετον: Ἡ Α. Ἐξ. συγκαταπέσει εἰς τὸ νὰ δώσῃ προσέτι καὶ ὁμήρους διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημικῆς συμβάσεως. Οἱ δὲ ὁμήροι αὗτοι δέλουντι παραδοθῆ εἰς τὴν φρεγάταν τοῦ βασιλέως Ἡραν, ἐμπιστευμένοι εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς φρεγάτας ταύτης, καὶ δέλουσιν ἐπιστραφῆ διὰ τῆς φροντίδος αὐτοῦ εἰς τὸ γενικὸν στρατιπέδον τῆς Α. Ἐξ., ὅταν ἡ σύμβασις λάβῃ τὴν τελείαν αὐτῆς ἐκπλήρωσιν.

Ἐγένετο ἐνώπιον τῆς Α. Ἐξουχότητος τοῦ στρατοῦ τῆς φρουρᾶς τῆς Ρούμελης Ρεσίτ πασσα, καὶ τοῦ κυβερνήτου δικρότου πλοίου Λεβλάγκη, διακητοῦ τῆς φρεγάτας τῆς Α. Μ. Ἡρας.

Ὅτι ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ἀπαράλλακτον
Ὁ δικρότου πλοίου κυβερνήτης
Υπογραφή. Leblanc.

Παρατηροῦντες αὐτὰς τὰς συνθήκας εὐκόλως ἠμποροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Κιουταχὴ δὲν εἶναι μόνον νὰ λάβῃ εἰς χεῖρας τὸ φρούριον δι' αὐτῶν ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλον ὑποκεκρυμμένον. Πρῶτον διὰ τῆς ἐξαιρέσεως, τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τὸ ἀρθεῖν, προβάλλων, νὰ κρατήσῃ μόνος ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος τὰ ὅπλα του, οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι νὰ τὰ παραδώσωσιν, ἠθέλητε νὰ φέρῃ τὴν διαίρεσιν μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν τῆς φρουρᾶς. Ἐὰν δὲν εἶχεν αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὁ Κιουταχὴς, ἠμποροῦσε νὰ προβάλλῃ, ὅτι οἱ πρώτοι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς μόνον δέλουν κρατῆσαι τὰ ὅπλα των· διότι ὀλίγον ἐβλαπτεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκβαίνον ὀκτὼ ἢ δέκα ἀνθρώποις ὀπλοφοροῦντες, ἢ εἰς τὸν ἐβλαπτεν, ἐπείπευ νὰ ζήτησιν ἀφ' ὅλων τὸ αὐτὸ χωρὶς νὰ κάμῃ ἐξαιρέσειν τινὰ.

Ἡμεῖς εἰμεθα βέβαιον, ὅτι ὁ γενναῖος καὶ εἰλικρινὴς φιλέλλην συνταγματάρχης δὲν ἤθελε καταδεχθῆ ποτὲ ἡ ὑποφέρῃ τὴν ὕβριν τῶν συναγωνιστῶν τοῦ ἀξιώμα-
τικῶν δὲν ἀμφιδάλλομεν ὅμως ἐπίσης, ὅτι τὸ πρό-
βλημα ἔγινε πρὸς σκοπὸν, καὶ σκοπὸν, ὅπως εἴπο-
μεν. Δεύτερον. εἰς τὸ β' ἄρθρον τῶν προβλημάτων
αὐτῶν, ὁ Κιουταχῆς ἠθέλησε νὰ ὀνομάσῃ τοὺς "Ελλη-
νας ὑπηκόους τοῦ σουλτάνου, καὶ ἠλπίσεν ὅτι ἡ φρου-
ρὰ ἀναγκασμένη ἤθελεν ὑπογράψῃ αὐτὴν τὴν καται-
σχύνῃ της. Ἀλλ' εὐχαρίστως κοινοποιούμεν τὴν σύν-
ομον ἀπάντησιν τῆς φρουρᾶς πρὸς τὸν Κύριον Λε-
βλάγκην, ἀπάντησιν, ἣ ὅποια μᾶς ἐνθυμίζει τὸ προ-
βλημα, Μολὼν λάβε· ἀπάντησιν ἀξίαν μυριῶν
παίνων, ἀξίαν τῶν ἀγώνων αὐτῆς τῆς ἰδίας φρουρᾶς,
καὶ τῶν ὅσων ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῆς καὶ τῆς ἀκροπό-
λεως μέχρι τοῦδε ἐχύθησαν, καὶ τοῦ λοιποῦ θέλουν
χυθῇ Ἑλληνικῶν αἱμάτων.

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις:

Κύριε Βλάγκ!

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸν κόπον, ὅπου ἐκάματε δι'
ἡμᾶς. Τῶνκοι Τουρκίας, ὅπου διαλαμβάνουν αἱ πρό-
βληθεῖσαι συνθήκαι τοῦ Κιουταχῆ παρὰ τῆς ἐξοχότη-
τός σας, ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν. Εἰμεθα Ἕλληνες, ἀπο-
φασισμένοι ἢ ν' ἀποθάνωμεν, ἢ νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι.
Ὁ Κιουταχῆς ἂν θέλῃ τὰ ἄρματα μας, ὅς ἐλθῇ, ἂν
ᾖ αἷος, νὰ τὰ πάρῃ μὲ τὴν δύναμίν του.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσωμεν
τῇ 30 Ἀπριλίου 1827

Ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν.

N. Κριεζιώτης.
Στάθης Κατζικογιάννης.
Δ. Εὐμορφόπουλος.
Ἰωάννης Μαμούρης.
Γεράσιμος Φωκᾶς.
N. Ζαχαρίτζας.
Σ. Βλαχόπουλος.
Μῆτρος Λέκας.

Ἡ ἀπαρτάλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ ἀπὸ ἀπορρήτων τοῦ ἀρχιστράτηγου
Γεώργιος Λῆς Ἀγγλός.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Φαληρέα στρατοπέδου. 1 (13)
Μαΐου 1827.

Ἰσον ἐξ ἴσου

Ἐν Πόρῳ 2 Μαΐου 1827.

Ὁ Γραμματεὺς,
[T. Σ.] Γ. Γλαράκης.

Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἐσυντόφρευτεν ὁ Κιουταχῆς
μετ' ἄλλης ἐδικῆς τοῦ πρὸς τὸν Κύριον Λεβλάγκην, γεγρα-
μένην εἰς Ἱταλικὴν γλῶσσαν. Εἴχομεν ἐπιθυμίαν νὰ
τὴν ἐκδώσωμεν εἰς τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, εἰς τὴν ἑστί-
αν ἐγράφη· διότι μόνος ὁ γράψας αὐτὴν ἠμπορεῖ ἴσως
καὶ νὰ τὴν ἐννοήσῃ καλῶς, ὥς γράφει πλὴν τὴν με-
ταφράζομεν, καθ' ὅσον τὴν ἐννοοῦμεν, διὰ νὰ εὐχα-
ριστήσωμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἀγνωστῶν. Ἰδοὺ ἡ
ἐπιστολή:

Ἐξοχώτατε Κύριε!

12 Μαΐου 1827 Ἀθῆναι.

Χάριν τῆς φιλίας, τὴν ὁποίαν ἔχουσι πρὸς ἄλ-
ληλα τὰ δύο κράτη, εἰσηκούσθη ἡ παρακλήσίς σας.
Αὐτὸ τὸ γένος οὔτε τὴν φιλανθρωπίαν γγνωρίζει, οὔ-
τε τὰ χρεῖα του φυλάττει. Διὰ χάριν δύο ἢ τριῶν ἀν-
θρώπων, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν δύναμιν, κινδυνεύουν νὰ
συναπολεσθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ τόσαι ἐθῶαι ψυ-
χαί. Παρατηρήσατε κατὰ ποῖον ὑδρεπτικὸν τρόπῳ ἀ-
ποκρίνονται. Ὅσον ἐκ μέρους μου ἠμπορῶ νὰ εἴπω,
ὅτι σᾶς ὑπηρέτησα, καθὼς μὲ ἐπαρακαλέσατε, καὶ
ἐπιθυμῶν νὰ σᾶς ἰδῶ πάλιν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι

φίλος πρόθυμος

Βεζίρης Μεχμέτ Ρεσίτ-πασσας,
πληρεξούσιος ἀρχιστράτηγος κτ.λ. κτ.λ.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν τῆς γενναίας φρουρᾶς
τῆς ἀκροπόλεως, ἄρχισε πάλιν τὴν ἐσπίσαν τῆς 1^{ης} Ἀπρι-
λίου ὁ κατὰ τοῦ φρουρίου πυρβολισμὸς, καὶ παρετάθη
δι' ὅλης τῆς νυκτός· εἰμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι, ἂν οὗτος κα-
ταστρέφῃ τόσα πολύτιμα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος,
τὰ ὅποια τριάκοντα περίπου αἰῶνες ἐσεβάσθησαν, καὶ
τῶν ὁποίων τὰ μεγαλοπρεπῆ λείψανα, κείμενα καὶ
συντρεμμéνα κατὰ γῆς, θέλουν μαρτυρεῖ προδηλότα-
τα εἰς ποίαν ἐπισχὴν, εἰς ποῖον αἰῶνα, εἰς ποῖον
ἡμέρας, καὶ εἰς ποῖον καιρὸν προόδου τῶν θύων
βαρβαρότητος ἐδυνήθη νὰ τὰ συντρίψῃ, δὲν βέλει ὅμως
δυνηθῇ, ὅσον σφοδρὸς καὶ ἂν ᾖναι ὁ πυρβολισμὸς αὐ-
τός, νὰ κλονήσῃ τὴν καρτερίαν ἐκείτων, οἱ ὅποιοι
καθὼς γράφουσιν, ἀπεξάσισαν ἢ ν' ἀποθάνωσιν, ἢ νὰ
ζήσωσιν ἐλεύθεροι.